

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

derde enkelvoudige belastingkamer

17 november 1995

Nr. 0670/94

PROCES-VERBAAL MONDELINGE UITSPRAAK

Uitspraak van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, derde enkelvoudige Belastingkamer, op het beroep van de heer X te Z tegen de hem door het hoofd van de eenheid particulieren/ondernemingen te P van de rijksbelastingdienst (hierna: de Inspecteur) opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1988.

DE MONDELINGE BEHANDELING

De eerste mondelinge behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 19 juni 1995, gehouden te W. Aldaar zijn verschenen en gehoord belanghebbende alsmede de Inspecteur.

De tweede mondelinge behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 3 november 1995, eveneens gehouden te W. Aldaar zijn verschenen en gehoord belanghebbende, alsmede de Inspecteur.

DE BESLISSING:

Het Hof handhaaft de navorderingsaanslag.

DE GRONDEN:

1.1. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 25 november 1993 (nr. 28 717), onder meer gepubliceerd in BNB 1993/63*, overwogen dat van een compromis slechts sprake is indien een Inspecteur en een belastingplichtige een overeenkomst hebben gesloten waarbij zij ter beëindiging van onzekerheid of geschil omtrent hetgeen tussen partijen rechtens geldt, een vaststelling aanvaarden, bestemd om

ook te gelden voor zover zij van de tevoren bestaande rechtstoestand mocht afwijken.

1.2. Op 29 juli 1993 is tussen de Inspecteur en belanghebbende, in de persoon van zijn gemachtigde, de voorgenomen navordering over de jaren 1987 t/m 1991 nader besproken. Tijdens dat gesprek heeft de Inspecteur bij wijze van compromis een correctievoorstel gedaan, hierin bestaande dat over elk van die jaren zou worden nagevorderd op basis van een f 2.500,- hogere omzet uit zijn autorijschool dan bij de aanslagregeling in aanmerking was genomen. Belanghebbendes gemachtigde heeft, na dat voorstel met belanghebbende te hebben gesproken, de Inspecteur op 30 juli 1993 telefonisch medegedeeld te berusten in dat voorstel. Op 8 november 1993 heeft belanghebbende zelf de Inspecteur telefonisch medegedeeld te berusten in bedoeld voorstel.

1.3. Gelet op hetgeen in 1.1 omtrent het begrip compromis is overwogen en kunnen de in 1.2 bedoelde telefonische mededelingen niet worden aangemerkt als het door belanghebbende aanvaarden van een compromis als onder 1.1 bedoeld. Het Hof neemt bij dat oordeel mede in aanmerking dat niet is gesteld of aannemelijk is geworden dat door of namens belanghebbende bij het doen van bedoelde mededelingen uitdrukkelijk afstand is gedaan van het recht om tegen de onderhavige navorderingsaanslag beroep in te stellen. Aan die mededelingen is belanghebbende derhalve niet gebonden. Ook overigens zijn geen feiten en/of omstandigheden gesteld of gebleken die zouden kunnen leiden tot het oordeel dat sprake is van een gebondenheid van belanghebbende aan vorenbedoeld compromisvoorstel. Het gelijk op dit punt is aan de zijde van belanghebbende.

2.1. Een aanzienlijk gedeelte van de betalingen door leerlingen van belanghebbende geschiedde in het onderhavige jaar contant. Belanghebbende hield aantekening van zakelijke inkomsten en uitgaven per kas. Van de door belanghebbende in het onderhavige jaar voor privé-doeleinden opgenomen bedragen werd geen aantekening gehouden, evenmin als van de bedragen welke met kasstortingen uit privé waren gemoeid. Afsluitingen van de kas vonden niet plaats.

2.2. Gelet op de in 2.1 vermelde feiten en omstandigheden, in onderlinge samenhang bezien kan de door belanghebbende in het onderhavige jaar bijgehouden administratie, waaronder vorenbedoelde aantekening van zakelijke inkomsten en uitgaven per kas en de lesagenda van belanghebbende, niet dienen als grondslag voor de berekening van de door belanghebbende in het onderhavige jaar uit zijn autorijschool behaalde winst, ook niet in samenhang met de aantekeningen van belanghebbende in zijn agenda, nu, gelet op de omstandigheid dat in die agenda het op het laatste moment niet doorgaan van rijlessen niet werd geadministreerd, niet is af te leiden hoeveel rijlessen belanghebbende in het onderhavige jaar heeft gegeven.

2.3. Nu de door belanghebbende in het onderhavige jaar bijgehouden administratie niet kan dienen als grondslag voor de berekening van de door belanghebbende in het onderhavige jaar uit zijn autorijschool behaalde winst, dient te worden beoordeeld of de Inspecteur in redelijkheid tot de in geschil zijnde omzetcorrectie van f 2.500,- (exclusief omzetbelasting) is kunnen komen. Hieromtrent overweegt het Hof het navolgende.

2.4. Bij zijn aangifte inkomstenbelasting voor het onderhavige jaar heeft belanghebbende het geven van 970 rijlessen verantwoord. Bij de aanslagregeling is niet afgeweken van belanghebbendes aangifte. In zijn lesagenda voor dat jaar heeft belanghebbende in totaal 1.105 aan gegeven rijlessen vermeld, in welk aantal de lessen waarvan belanghebbende in zijn agenda heeft geadministreerd dat die niet zijn doorgedaan, derhalve niet zijn begrepen. Door leerlingen van belanghebbende zijn in het onderhavige jaar 28 eerste praktijkexamens en 41 herexamens afgelegd. Aan dat aantal eerste praktijkexamens en dat aantal herexamens gaat op grond van branchegegevens in FIOD-documentatie, betrekking hebbende op het onderhavige jaar, het geven van in totaal 1.584 rijlessen vooraf. In het onderhavige jaar hanteerde belanghebbende voor het geven van een rijles een tarief van f 40,-, inclusief omzetbelasting, hetgeen exclusief omzetbelasting neerkomt op een bedrag van $100/120 \times f 40,- = f 33,33$. Voor het volgen van een theoriecursus bracht belanghebbende in het onderhavige jaar per leerling een bedrag van f 110,- (inclusief omzetbelasting) in rekening. Ter zake werd door belanghebbende in dat jaar weinig omzet geboekt.

2.5. Gelet op de in 2.4 vermelde feiten en omstandigheden, in onderlinge samenhang bezien, is de Inspecteur in redelijkheid tot de in geding zijnde omzetcorrectie van f 2.500,-- (exclusief omzetbelasting) kunnen komen. Daarbij heeft hij het aantal rijlessen dat belanghebbende in het onderhavige heeft gegeven, in redelijkheid kunnen stellen op 1.035. In het midden kan blijven het antwoord op de vraag of belanghebbende bij zijn aangifte zijn "examen-opbrengsten" volledig heeft verantwoord. Belanghebbende heeft geen feiten en/of omstandigheden in het geding gebracht waaruit is af te leiden dat de in 2.4 bedoelde branchegegevens in zijn geval niet als richtsnoer kunnen dienen. Al hetgeen belanghebbende heeft aangevoerd omtrent het brandstofverbruik van de lesauto alsmede omtrent het in het kader van een rijles af te leggen aantal kilometers, ook in onderlinge samenhang bezien, nopen niet tot de gevolgtrekking dat de Inspecteur niet in redelijkheid tot bedoelde omzetcorrectie is kunnen komen.

Het Hof merkt hierbij op dat belanghebbende zijn berekeningen omtrent bedoeld brandstofverbruik en bedoelde kilometeraantallen heeft gebaseerd op gegevens welke bij onderzoek in en met betrekking tot latere jaren dan het onderhavige jaar zijn verkregen, dat de uitkomsten van die berekeningen niet eenduidig zijn en dat de lesauto van belanghebbende in het onderhavige jaar een andere auto betrof dan de lesauto welke voorwerp van onderzoek is geweest.

3. Gelet op het in 2.1 t/m 2.5 vermelde, in onderlinge samenhang bezien, is het Hof van oordeel dat het gelijk op het punt van de in geding zijnde omzetcorrectie als zodanig aan de zijde van de Inspecteur is. Voor dat geval is tussen partijen niet in geschil dat de navorderingsaanslag moet worden gehandhaafd.

Proceskosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal.

Aldus vastgesteld op 17 november 1995 door G.J. van Muijen, lid van voormelde Kamer, in tegenwoordigheid van P.H.A. Calis, waarnemend-griffier, en op die datum in het openbaar uitgesproken.

Calis

van Muijen

Met ontvangstbevestiging in afschrift aan partijen verzonden op: 28 november 1995